ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 6ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1840

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
7
ΙΟΥΝΙΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ

Ἡ πλέον τερατώδης προπαγάνδα ἔχει ἐξαπολυθῆ γύρω ἀπὸ τὸν ἐν ἐξελίξει ἀπεργιακὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἔφθασε καὶ εἰς τὴν πόλιν μας.

Κατὰ τὴν κυβέρνησιν, ὁ Φώτης Μακρῆς, χάριν τῶν ἀργυρίων τῆς ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς, συνεργάζεται μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Καὶ κατὰ τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Διεθνοῦς συνομοσπονδίας τῶν συνδικάτων, δυνατὸν ἡ κυβέρνησις νὰ εἶναι... κρυπτοκομμουνιστική!

Ὁ κ. Βάλτερ Σκέβενελς ἐδήλωσε πρὸς τὸν Τύπον, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Ἐὰν ἡ κυβέρνησις εἶναι πράγματι εἰλικρινὴς εἰς τὸν ἀγῶνα της κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, θὰ ὤφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν τερματίζουσαν τὴν ἀφόρητον κατάστασιν τῶν ἐργαζομένων, δεδομένου ὅτι, ἐξωθοῦσα αὐτοὺς εἰς τὴν ἀπόγνωσιν, δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ παίζῃ ἠθελημένως ἢ ἀθελήτως τὸ παιγνίδι τῶν κομμουνιστῶν».

Ἀφοῦ, δηλαδή, ἡ κυβέρνησις ἐπεχείρησε νὰ ἐμφανίσῃ τὸν γενικὸν γραμματέα τῆς ΓΣΕΕ ὡς... συνοδοιπόρον, ὁ Εὐρωπαῖος συνδικαλιστὴς διατυπώνει τεχνηέντως ὑπαινιγμοὺς ὡς πρὸς τὴν... ἀστικὴν πίστιν τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ εἶναι «πράγματι εἰλικρινὴς» εἰς τὸν ἀντικομμουνιστικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ παίζῃ τὸ παιγνίδι τῶν κομμουνιστῶν «ἀθελήτως», ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ τὸ παίζῃ... «ἠθελημένως»! Ἄθλια πυροτεχνήματα ἑκατέρωθεν.

* * *

Ἀναμφισβητήτως, ἡ διοίκησις τῆς Ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐργατικῆς εἰσφορᾶς, ἡ ὁποία ἐξησφάλιζεν οὐ μόνον τὴν λειτουργίαν τοῦ συνδικαλιστικοῦ μηχανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν διατήρησιν μιᾶς φατρίας εἰς τὴν ἡγεσίαν. Διὰ τοῦτο ἐζήτησε νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαιτητικοῦ δικαστηρίου «ὡς ἔχει», ἤτοι νὰ νομιμοποιηθοῦν αἱ παρεχόμεναι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1956 αὐξήσεις ἡμερομισθίων, ἀλλὰ νὰ νομιμοποιηθῇ καὶ ὁ φαῦλος τρόπος εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς. Ἡ συνδικαλιστικὴ ἡγεσία διεμορφώθη, σὺν τῷ χρόνῳ, εἰς ἰδιαίτερον ἐπάγγελμα καὶ εἶναι φυσικὸν οἱ ἐξ αὐτοῦ ἀποζῶντες νὰ ἔχουν ἴδια «ταξικὰ» αἰτήματα. Ἀλλά, ἀποτελεῖ χονδροειδῆ πλάνην ἢ κακοήθη προπαγάνδαν—ἀναλόγως τοῦ συνειδητοῦ ἢ ὄχι—ὁ ἰσχυρισμὸς καθ' ὃν κίνητρον τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος εἶναι μόνον ἡ... εἰσφορά!

Βέβαια, εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτὸν περιέχεται ἡ ἀντίληψις ὅτι μία ἐργατικὴ ἡγεσία, πλουσίως ἀμειβομένη διὰ τῶν χρημάτων τῆς εἰσφορᾶς καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Τραπεζῶν καὶ Βιομηχανιῶν, ὀφείλει νὰ μεταβάλλεται εἰς φραγμὸν ἢ νάρκην τῶν ἐργατικῶν ἀγώνων. Ἀλλά, ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς παραγνωρίζει τελείως τὸν παράγοντα τῆς ἐργατικῆς μάζης ἡ ὁποία, ὅταν πιέζεται ἀπὸ τὴν θεὰν Ἀνάγκην, ὀπωσδήποτε θὰ ἀγωνισθῇ: μὲ τὴν ἡγεσίαν ἐὰν αὐτὴ θέλῃ, χωρὶς τὴν ἡγεσίαν ἐὰν δὲν θέλῃ καὶ ἐναντίον της ἐὰν ἀντιδρᾷ. Συνεπῶς, ἀκόμη καὶ μία ἡγεσία συντηρητικὴ καὶ φιλοκυβερνητικὴ—ὅπως ἦτο ἕως προχθὲς ἡ διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ—ὀφείλει νὰ διεξαγάγῃ ἀγῶνα τινά, ἐὰν θέλῃ νὰ διατηρήσῃ στοιχειῶδες κῦρος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς νομιζομένης ἀποστολῆς της. Ἐὰν ἀποφύγῃ τὸν ἀγῶνα, κινδυνεύει νὰ ὑπερφαλαγγισθῇ καὶ ν' ἀνατραπῇ. Αὐτὸ ἔπραξε καὶ ἡ ΓΣΕΕ, ἡ ὁποία ἐπρογραμμάτισε τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα. Οἱ κομμουνισταὶ ἁπλῶς τὸν ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ τί θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἡ ΓΣΕΕ δὲν ἐκράτει τὴν ἡγεσίαν του; Ἂς προσπαθήσουν ν' ἀπαντήσουν εἰς τὸ ἐρώτημα ὅσοι ἀπεπειράθησαν νὰ χαρακτηρίσουν περίπου κομμουνιστὴν τόν... Φώτην Μακρῆν!

Οἱ καλῆς πίστεως καὶ ἐχέφρονες παρατηρηταὶ θὰ εἴπουν, ἀντιθέτως, ὅτι οἱ ἡγέται τῆς ἀπεργίας προσφέρουν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν, καθόσον ἐφιστοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐργαζομένων, κατὰ τρόπον δυναμικόν, ἀφοῦ δὲν ἴσχυσαν οἱ ἄλλοι τρόποι, οἱ ὑπομνηματικοί.

Σήμερον ὑπάρχουν ἐργατικὰ αἰτήματα ἀνικανοποίητα—αὐτὸ εἶναι τὸ οὐσιῶδες—καὶ δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε καὶ εἶναι, ἄλλως τε, δυνατὸν νὰ ἐξουδετερωθοῦν εἴτε διὰ τῆς κρατικῆς βίας, εἴτε διὰ μιᾶς πειθηνίου ἐργατικῆς ἡγεσίας. Τὰ ἐργατικὰ αὐτὰ αἰτήματα ἀπαιτοῦν μίαν θετικὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν, ἀκριβῶς, διεκδικεῖ ἡ ἀπεργία, χάριν τοῦ καλῶς ἐννοουμένου ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Ὅταν, ὅμως, δὲν ἐφαρμόζεται ὑγιὴς κοινωνικὴ πολιτική, τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τυχὸν ἔλλειψιν καθεστωτικῆς εἰλικρινείας, καθὼς ὑπαινίσσεται ὁ κ. Σκέβενελς, ἀλλὰ συνήθως εἰς ἔλλειψιν εὐφυΐας. Εἶναι ἡ διανοητικὴ κατάστασις ἐκείνου τοῦ Χότζα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ μάθῃ τὴν νηστείαν εἰς τὸν γάϊδαρόν του, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὰ ἔξοδα διατροφῆς εἰς τὸ πουγγί του, ἀλλὰ ὁ γάϊδαρος εἰς τὸ τέλος ἐψόφησε, ἢ κατὰ ἄλλην ἐκδοχήν, ἐπανεστάτησε καὶ ἐφόνευσε δι' ἑνὸς λακτίσματος τὸν μωρὸν αὐθέντην...

Ἔχει, ἑπομένως, ἡ κυβέρνησις ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν ἀντικομμουνιστικὴν—καὶ εἶναι ἀστεῖοι οἱ ὑπαινιγμοὶ τοῦ κ. Σκέβενελς, ὅσον εἶναι ἀστεῖοι καὶ οἱ ὑπαινιγμοὶ διὰ τὸν ἡγέτην τῆς ΓΣΕΕ—ἀλλὰ καὶ βαρύνεται μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῶν ἀστικῶν κυβερνήσεων.

Ἡ κυβέρνησις γνωρίζει καλῶς ὅτι τὸ ἐν Ἑλλάδι βιωτικὸν ἐπίπεδον εἶναι ἀπὸ τὰ χαμηλότερα ἐν Εὐρώπῃ. Δύναται ἄρά γε νὰ πείσῃ τοὺς ἐργαζομένους ὅτι δὲν ὑπάρχουν περιθώρια βελτιώσεως τῆς θέσεώς των; Δύναται νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι εἶναι δικαία ἡ κατανομὴ τοῦ συνεχῶς ἀνερχομένου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται καὶ ὁ ἰδικός των μόχθος; Ἐὰν δὲν δύναται—καὶ ὄντως δὲν δύναται—πῶς ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ μὴ διεκδικήσουν οἱ ἐργαζόμενοι τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τῆς ζωῆς;

Καὶ διατί καταφεύγει εἰς σοφίσματα περὶ τῶν ἐλατηρίων τῆς ἀπεργίας, ὅταν γνωρίζῃ καλῶς ὅτι ὑπεύθυνος εἶναι ἡ ἰδία, τὸ μὲν διὰ τῆς ἀποτελματώσεως τοῦ βασικοῦ αἰτήματος περὶ γενικῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων, τὸ δὲ διὰ τῆς προκλήσεως τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ, συνεπείᾳ τῆς παρωδίας τῶν συλλογικῶν συμβάσεων;

Βεβαίως, ἡ θέσπισις ἀδιακρίτως γενικῶν αὐξήσεων ἐνέχει δύο μειονεκτήματα: Πρῶτον τὴν παράλογον ἐπιβάρυνσιν ὡρισμένων κλάδων καὶ δεύτερον τὴν παράτασιν τοῦ ἐξαιρετικῶς δυσαναλόγου μισθολογίου εἰς ἄλλους κλάδους. Ἀλλά, ἡ ἰδία ἡ Κυβέρνησις εὐθύνεται διὰ τὴν ἤδη ἐπιχειρουμένην ἀναβίωσιν τῆς Κρατικῆς διατιμήσεως τῆς ἐργασίας, διότι ἔπραξε τὸ πᾶν διὰ τὴν χρεωκοπίαν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων: Μακραὶ προθεσμίαι, πολύπλοκοι γραφειοκρατικαὶ διατυπώσεις καί, εἰς τὸ τέλος, Κρατικὸν βέτο, τὸ ὁποῖον ἠσκεῖτο, κατὰ κανόνα, πρὸς ἀπαγόρευσιν αὐξήσεων ἡμερομισθίων, τὰς ὁποίας εἶχον ἀποδεχθῆ προθύμως οἱ ἐργοδόται!

Στερεότυπος αἰτιολογία τῆς ἀπορρίψεως τῶν καλῶν συλλογικῶν συμβάσεων — ὅπως καὶ τώρα, τῆς ἀρνήσεως αὐξήσεων — ἦτο ὅτι πρέπει νὰ προστατευθῇ ἡ νομισματικὴ σταθερότης καὶ ἡ ἰσορροπία τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Δὲν πρέπει, μὲ ἄλλα λόγια, νὰ ἔχουν οἱ ἐργαζόμενοι περισσότερα χρήματα, διότι ἡ ηὐξημένη ζήτησις ἐκ μέρους των καταναλωτικῶν ἀγαθῶν θὰ προκαλέσῃ ὕψωσιν τιμῶν καὶ πτῶσιν τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς. Λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν ποσοτήτων ἐμπορευμάτων, πρέπει ταῦτα νὰ εἶναι προσιτὰ μόνον εἰς τοὺς ἤδη ἔχοντας ἀρκετὰ χρήματα... Φαντασθῆτε ἀκόμη μίαν μεγάλην ζυγαριάν, ἡ ὁποία εἶναι ἀνάγκη νὰ ἰσορροπῇ μὲ τοὺς ὀλίγους χορτασμένους εἰς τὸν ἕνα δίσκον καὶ τοὺς πολλοὺς πεινασμένους εἰς τὸν ἄλλον. Ἐὰν οἱ πεινασμένοι γεμίσουν καλύτερα τὸ στομάχι τους, θὰ βαρύνῃ ὁ δίσκος τῆς ζυγαριᾶς καὶ θὰ ἀπολεσθῇ ἡ... ἐθνικὴ ἰσορροπία!

Αὐτὴ ἡ τακτικὴ εἶναι κατ' οὐσίαν ὑπονομευτική. Καὶ διὰ ν' ἀναγκασθῇ ἀκόμη καὶ ἡ ΓΣΕΕ νὰ ὑψώσῃ τὸ λάβαρον τῆς ἀπεργίας, σημαίνει ὅτι ἔχει ἐπικινδύνως ὀγκωθῆ ἡ δυσφορία καὶ ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἐργαζομένων. Ἡ Κυβέρνησις ἂς ἰδῇ καθαρὰ τὴν κατάστασιν καὶ ἂς προχωρήσῃ εἰς ἀντιμετώπισιν θετικήν. Ἡ Φώτης ὁ Μακρῆς φωνάζει, ἔστω, διὰ τὴν εἰσφοράν του. Ἀλλὰ πέραν ἀπὸ τὸν Μακρῆν, ὑπάρχουν αἱ μυριάδες τῶν μισθοδούλων, οἱ ὁποῖοι καταρῶνται καθημερινῶς τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν καὶ τὴν Κρατικὴν ἀστοργίαν. Τὴν φωνήν των ἔχει καθῆκον καὶ συμφέρον νὰ ἀκούσῃ ἡ Κυβέρνησις...

Ἔληξεν ἡ ἀπεργία τῶν δημοδιδασκάλων

Ἐπαναλαμβάνονται τὰ μαθήματα εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα

ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ ΘΑ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΗ Ο ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ἐξέδωκε χθὲς τὴν πρωΐαν ἀνακοίνωσιν διὰ τῆς ὁποίας κηρύττει τὴν λῆξιν τῆς ἀποχῆς τῶν δημοδιδασκάλων ἀπὸ τῶν μαθημάτων καὶ καλεῖ αὐτοὺς ὅπως ἀπὸ τῆς πρωΐας σήμερον ἐπανέλθουν εἰς τὰς θέσεις των. Τὸ κείμενον τῆς ἀνακοινώσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἔχει ὡς κάτωθι:

«Κατόπιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως αἵτινες ἀνεκοινώθησαν διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν πρωϊνὸν Τύπον, ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος ἀνακοινοῖ τὰ ἀκόλουθα:

»Ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως ὅπως θεωρήσῃ λῆξαν τὸ σχολικὸν ἔτος τὴν 2αν Ἰουνίου, ἀφ' ἑνὸς μὲν πλήττει τοὺς μαθητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἀφ' ἑτέρου δὲ μαρτυρεῖ τὴν ἤτταν της, παρὰ τὰς τυμπανοκρουσίας της περὶ ἀποτυχίας τῆς ἀπεργίας τῶν διδασκάλων.

»Ἐξ ἄλλου ἡ Ὁμοσπονδία διαμαρτύρεται πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τὰ ἀνελεύθερα καὶ πρωτοφανῆ εἰς σκληρότητα μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησαν δῆθεν ἄνευ ἐντολῆς της αἱ τοπικαὶ ἀρχαί. Τὰ μέτρα ταῦτα ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τὰ σημειοῖ ἀνεξιτήλως εἰς τὴν ψυχήν του, διότι μόνον διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ δι' οὐδένα ἄλλον δημοσιοϋπαλληλικὸν κλάδον ἐφηρμόσθησαν.

»Ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας θὰ ὑποστοῦν οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ σχολικοῦ ἔτους, κατὰ ἕνα περίπου μῆνα καὶ τὴν ἀγωνίαν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων αὐτῶν, ἀναστέλλομεν τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα ἀπὸ τῆς αὔριον Παρασκευῆς (7ης τρέχ.) καὶ πληροφοροῦμεν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐὰν σήμερον εἶχε τὴν εὐχέρειαν τοῦ περιορισμοῦ τοῦ σχολικοῦ ἔτους κατὰ ἕνα μῆνα, δὲν θὰ ἔχῃ ταύτην κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 1957—58, ἐκτὸς ἐὰν ἀποφασίσῃ τὴν διάλυσιν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως».

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας λύσιν τῆς ἀπεργίας τῶν δημοδιδασκάλων προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Εἶναι εὐχάριστον, ὅτι οἱ δημοδιδάσκαλοι, ἀντιληφθέντες τὸ σφάλμα των, ἀπεφάσισαν τὴν λύσιν τῆς ἀπεργίας. Εἶναι ὅμως δυσάρεστον, διότι, οὗτοι ἐξακολουθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν γλῶσσαν ἀπαράδεκτον διὰ δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ νὰ διατυπώνουν ἀπειλάς.

Πρέπει νὰ ἀντιληφθῶμεν ὅλοι μας, ὅτι εἰς οὐδένα εἶναι ἐπιτετραμμένον, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς κρατικοὺς λειτουργούς, νὰ παραβιάζουν τοὺς νόμους. Ὡς πρὸς τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ὁμοσπονδίας, τὰς περιεχομένας εἰς τὸ σημερινὸν ἀνακοινωθέν της «περὶ ἀνελευθέρων κλπ μέτρων»...τὰ ὁποῖα δῆθεν διέταξεν ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ πατάξῃ τὴν ἀπεργίαν, τοῦτο ἀποτελεῖ ἐσκεμμένην ἀνακρίβειαν.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἀσκοῦν αὐτεπαγγέλτως ποινικὴν δίωξιν κατὰ παντὸς ἀπεργοῦντος δημοσίου ὑπαλλήλου (ἄρθρον 247 τοῦ ποινικοῦ νόμου). Κατὰ συνέπειαν καὶ ἐν προκειμένῳ δὲν ἠδύναντο αὗται νὰ παραλείψουν τὴν ἐφαρμογὴν ρητῶν ποινικῶν διατάξεων».

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐδήλωσεν, ὅτι ἔδωκεν ἐντολὴν διὰ τὴν ἄρσιν ὅλων τῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀπεργίας τῶν δημοδιδασκάλων.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀνεκοινώθη, ὅτι μὴ ὑποβληθέντος εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ Β.Δ. περὶ λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1956—57, τὰ μαθήματα θὰ συνεχισθοῦν κανονικῶς. Ὡς πρὸς τὰς ἐξετάσεις αὗται θὰ διεξαχθοῦν συμφώνως μὲ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, αἱ δὲ εἰσιτήριοι τοιαῦται, κανονικῶς εἰς τὰ σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΛΑΪΚΗ ΣΤΕΓΗ

Ἕνα μεγάλο σφάλμα, διαπραχθὲν ἀπὸ τὰς πρώτας μεταπολεμικὰς Κυβερνήσεις καὶ συνεχιζόμενον πάντοτε, καιρὸς εἶναι νὰ σταματήσῃ: Ἐννοοῦμεν τὴν ἀπαλλαγὴν φορολογίας τῶν νέων οἰκοδομῶν ἀσχέτως τοῦ εἴδους αὐτῶν. Ἡ Ἀθήνα ἐγέμισε ἀπὸ πολυτελεῖς πολυκατοικίας, αἱ ὁποῖαι δὲν συντελοῦν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος τοῦ Λαοῦ. Ἀντιθέτως, χειροτερεύει ἡ κατάστασις μὲ τὴν ἀνέγερσιν πολυτελῶν οἰκοδομῶν εἰς τὴν πόλιν τῶν τενεκεδένιων παραπηγμάτων καὶ τῶν ὑπογείων τρωγλῶν τῶν συνοικιῶν. Ὑποστηρίζεται τώρα ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ στροφὴ πρὸς εὐθηνοτέρας κατασκευάς. Ἔστω καὶ ἀργά, ἡ φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ — καὶ κάθε ἄλλη εὐκολία — πρέπει νὰ περιορισθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν λαϊκῶν πολυκατοικιῶν εἰς τὰς συνοικίας. Μόνον ἔτσι ὁ οἰκοδομικὸς ὀργασμὸς θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ κοινωνικὸν σκοπόν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ συσταθεῖσα διακομματικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Τύπου εἶναι εἰκοσαμελής. Μολονότι ἐδόθησαν ὑποσχέσεις περὶ συγχρόνου ἐξετάσεως καὶ τῶν θεμάτων τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου, ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς περιορίζει τὴν ἁρμοδιότητά της εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Πρὸς εἰρωνίαν δέ, μόνον 5 βουλευταὶ προέρχονται ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν δύο πρωτευουσῶν, ἐνῶ οἱ 15 ἄλλοι βουλευταὶ προέρχονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ τοὺς ἀπαγορεύεται νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὸν ἐπαρχιακὸν Τύπον!

ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Γράφει κυβερνητικὴ ἐφημερὶς ὅτι «τὰς ἐκλογὰς δὲν ἐπιθυμεῖ κανένα κόμμα, δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἐπισπεύδει τὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος». Ἀλλά, ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου μόλις ἐπέλθῃ συμφωνία τῶν κομμάτων, ἡ δὲ ἀξιωματικὴ ἀντιπολίτευσις ἀπήντησεν ὅτι, πλὴν τοῦ συστήματος τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1952, δέχεται ἀδιακρίτως οἱονδήποτε ἐκ τῶν ἐφαρμοσθέντων μεταπολεμικῶς συστημάτων. Ἀνήκει, ἑπομένως, εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐπιλογὴ ἐπὶ συστήματος μεταξὺ τῆς ἁπλῆς ἢ τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς ἢ τοῦ ἁπλοῦ πλειοψηφικοῦ. Πῶς, λοιπόν, ἀπὸ τὴν μὴ ἐπίσπευσιν ρυθμίσεως τοῦ θέματος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι φοβεῖται τὰς ἐκλογὰς ἡ... ἀντιπολίτευσις;

ΑΣΤΟΧΙΑ

Ὁ Βέλγος συνδικαλιστὴς κ. Σκέβενελς διηρωτήθη «κατὰ πόσον εἶναι σκόπιμον νὰ συστήσουν οἱ ἐλεύθεροι συνδικαλισταὶ εἰς τοὺς Κυπρίους νὰ ἐπιζητοῦν μὲ τόσην θέρμην νὰ γίνουν Ἕλληνες πολῖται, ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας». Ὁ συνήγορος τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος διέπραξε τρομερὰν ἀστοχίαν. Οἱ Κύπριοι δὲν περιμένουν ἀπὸ κανένα νὰ τοὺς κάμῃ συστάσεις, διότι ὁμιλεῖ μέσα εἰς τὴν συνείδησίν των ὁ ἑλληνικὸς ἐθνισμὸς καὶ γνωρίζουν οἱ Κύπριοι τὴν δυσχερῆ ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν, ἀλλὰ ἐδήλωσαν σαφῶς ὅτι προτιμοῦν τὰ «κουρέλια» καὶ τὸ «ξερὸ ψωμί» τῆς μάννας, ἀπὸ τὰ στολίδια καὶ τὰ γλυκίσματα τῆς μητρυιᾶς. Οἱ Κύπριοι ἀγωνίζονται νὰ σπάσουν τὶς ἁλυσίδες, διότι καὶ ἀπὸ χρυσάφι ἂν ἔχουν σφυρηλατηθῆ δὲν παύουν νὰ εἶναι ἁλυσίδες, ἀνεξαρτήτως τούτων, πόσημ ἀξίαν ἔχουν αἱ συστάσεις τοῦ κ. Σκέβενελς καὶ τῆς «διεθνοῦς συνομοσπονδίας ἐλευθέρων συνδικάτων» ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ Βέλγιον συστηματικῶς ἀντιτάσσεται εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν Κυπρίων.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Καθὼς ἀνεκοίνωσεν ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Γαλάνης, ὁ ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης συσταθεὶς «Ὀργανισμὸς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως» δὲν ἤρχισεν ἀκόμη νὰ χορηγῇ δάνεια εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀρχίσῃ θὰ παρέχῃ, κατὰ προτεραιότητα, δάνεια εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν. Κρῖμα εἰς τοὺς τόσους πανηγυρισμοὺς περὶ ἀμερικανικῶν ἐπενδύσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα...

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ Ο ΜΙΧ. ΡΩΣΣΙΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΟΥ ΣΙΛΤΟΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Τὸ δικαστήριον τῆς Λευκωσίας ἐκήρυξε χθὲς τὸν Ἕλληνα Κύπριον Μιχαὴλ Ρωσσίδην ἔνοχον διὰ τὸν φόνον τοῦ Ἄγγλου στρατιώτου Ρόναλντ Σίλτον καὶ ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

Ὁ Ρωσσίδης, ὅστις εἶναι ἡλικίας 22 ἐτῶν, ἐδήλωσε κατὰ τὴν δίκην ὅτι δὲν εἶναι ἔνοχος διὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατιώτου Σίλτον, τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν Βρετανῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ΕΟΚΑ εἶχεν ἀναγγείλει ὅτι ἐξετέλεσε πρὸ ἑνὸς ἔτους, εἰς ἀντίποινα διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Βρετανῶν ἐκτέλεσιν τῶν Μιχαὴλ Καραολῆ καὶ Ἀνδρέου Δημητρίου.

Ὁ Σίλτον εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τὸν στρατιωτικὸν καταυλισμὸν τῆς Ἀμμοχώστου τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1956. Τὸ πτῶμα του ἀνευρέθη 10 περίπου μῆνας ἀργότερον.

Συμφώνως πρὸς τὸ κατηγορητήριον, ὁ Μιχαὴλ Ρωσσίδης εἶχεν ὁμολογήσει ὅτι ἐπυροβόλησε τετράκις ἐναντίον τοῦ Σίλτον, ἀφοῦ τοῦ ἐζήτησε νὰ τὸν συγχωρήσῃ διὰ τὴν πρᾶξιν του.

Πάντοτε κατὰ τὸ κατηγορητήριον, ὁ Ρωσσίδης, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει κατ' ἐντολὴν τῆς ΕΟΚΑ, τὴν φύλαξιν τοῦ Σίλτον εἶχε συνδεθῆ μετ' αὐτοῦ διὰ στενῆς φιλίας. Μίαν ἡμέραν, δύο ἄνδρες τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ὡδήγησαν τὸν Ρωσσίδην καὶ τὸν Βρεταννὸν στρατιώτην εἰς παρακείμενον ἀγρὸν καὶ διέταξαν τὸν κατηγορούμενον νὰ φονεύσῃ τὸν Σίλτον.

Ὅταν—ὡς ἀναφέρει τὸ κατηγορητήριον — ὁ Ρωσσίδης ἠρνήθη νὰ πράξῃ τοῦτο, ὁ Σίλτον τοῦ εἶπε: «Δὲν εἶμαι θυμωμένος μαζί σου, εἶσαι καλὸς στρατιώτης καὶ ὀφείλεις νὰ ὑπακούσῃς εἰς τὰς διαταγὰς ποὺ σοῦ δίδονται».

Οἱ συνήγοροι τοῦ Ρωσσίδη ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀσκήσουν ἔφεσιν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως.

Ὁ Ρωσσίδης εἶναι ὁ 21ος Ἕλλην Κύπριος, ὅστις καταδικάζεται εἰς θάνατον ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ νόμου περὶ ἐκτάκτου ἀνάγκης ἐν Κύπρῳ. Ἐκ τῶν καταδικασθέντων, 9 ἀπηγχονίσθησαν, εἰς 7 ἐχορηγήθη ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως, 5 κατεδικάσθησαν εἰς 10ετῆ φυλάκισιν, μετατραπείσης τῆς ποινῆς των μετὰ τὴν ἄσκησιν ἐφέσεως, 2 ἀναμένουν ὅπως ἡ ὑπόθεσίς των δικασθῇ ἐκ νέου καὶ 2 —ὁ Μιχαὴλ Ρωσσίδης καὶ ὁ Νῖκος Σαμψὼν—προσέφυγον ἤδη, ζητοῦντες ἀναθεώρησιν τῆς δίκης.

Ὁ νόμος διὰ τὴν ἑτεροδικίαν

εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως

ΔΕΝ ΕΚΛΕΙΠΕΙ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΑΘΗΝ